

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/186/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2213220104
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2213220104.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Silvie Hýbelovej a sudcov: Mgr. Fedora Benku a Mgr. Renáty Gavalcovej, v právnej veci navrhovateľa: PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpeného splnomocnencom: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, proti odporkyni: E. M., nar. XX.XX.XXXX, R. ulica XXX/XX, XXX XX W. P., o zaplatenie sumy 2.153,72 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, zo dňa 19. novembra 2013, č. k. 8C/283/2013-43, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania **p o t v r d z u j e**.

Odporkyni sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom napadnutým odvolaním určil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 313,60 eur spolu so 4,025 % ročným úrokom z omeškania z jednotlivých súm uvedených vo výroku rozsudku do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku súd návrh navrhovateľa zamietol a zároveň určil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že navrhovateľ sa návrhom podaným na súd prvého stupňa domáhal zaplatenia sumy 2.153,72 eur s príslušenstvom, keď tvrdil, že odporkyňa porušila zmluvne dohodnuté podmienky zo zmluvy o revolvingovom úvere, s plnením sa dostala do omeškania. Súd vec prejednal v neprítomnosti účastníkov, keďže boli splnené podmienky ust. § 101 ods. 2 O.s.p., pričom prihliadol na vykonané dokazovanie oboznámením s obsahom listín predložených navrhovateľom. Právne súd prvého stupňa vec posúdil podľa ust. § 1 ods. 1,2, § 2 písm. a), b) a d), § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 písm. a) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, podľa § 37 ods. 1, § 39, § 52, § 517, § 544 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka. Z vykonaného dokazovania zistil, že navrhovateľ uzatvoril dňa 14.09.2010 s odporkyňou zmluvu o revolvingovom úvere č. 8100032004, na základe ktorej poskytol odporkyni úver vo výške 1.320,- eur. Poskytnutý úver spolu s úrokom sa odporkyňa zaviazala splatiť v 42 mesačných splátkach vrátane úrokov vo výške 70,72 eur. V časti 5 Zmluvy sa nachádzajú údaje o požadovanom revolvingovom úvere, kde sa uvádza, že dlžník žiada navrhovateľa o poskytnutie úveru, poskytnutá čiastka úveru 1.500,- eur. Poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 eur, predpokladaná RPMN úveru k poskytnutiu revolvingu 63,32 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %, mesačná splátka 80,37 eur. V časti 6 sú údaje o schválenom revolvingovom úvere, kde sa uvádza, že poskytnutá čiastka úveru je 1.320,- eur, revolvingu 695,88 eur, predpokladaná RPMN 60,49 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,20 % a mesačná splátka 70,12 eur. V čl. 8.1 žiadosti zmluvy sa uvádza dohoda o záväzku dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok úveru vo výške 215,70 eur a za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok revolvingu vo výške 112,08 eur. Zmluva

bola odporkyňou ako dlžníčkou podpísaná dňa 01.09.2010 a navrhovateľom dňa 14.09.2010. Z karty klienta zo dňa 16.08.2013 vyplýva, že poskytnutá čiastka je 1.320,- eur, dátum vyplatenia 14.09.2010, vyplatená čiastka 1.130,12 eur, splatené 816,52 eur. Súd prvého stupňa mal za to, že ide o zmluvu spotrebiteľskú, o spotrebiteľskom úvere, ktorá podľa zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy musí mať písomnú formu. Absencia písomnej formy má za následok jej absolútnu neplatnosť. Aby však navrhovateľ mohol požadovať za poskytnutie spotrebiteľského úveru úroky z úveru a poplatky musí súd skúmať, či zmluva obsahuje náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože s absenciou niektorých sa spája ten dôsledok, že podľa ust. § 11 ods. 2 písm. s) zákona o spotrebiteľských úveroch sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Z obsahu zmluvy aj jej zmluvných dojednaní, z poznatkov súdu aj z iných vecí navrhovateľa vyplýva, že text zmluvy bol vopred pripravený navrhovateľom ako dodávateľom, on určil čo bude všetko v zmluve uvedené, v akom znení. Odporkyňa sa na ich príprave nepodieľala, ani nemohla docieľiť nejaké zásadnejšie zmeny vopred pripravených podmienok. Navrhovateľ navyše nepreukázal, že všeobecné podmienky zmluvy boli individuálne odporkyňou vyjednané, takže zmluvné dojednania, všeobecné podmienky zmluvy je nutné považovať za individuálne nedojednané. Pri skúmaní náležitosti dospel súd k záveru, že úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov, lebo v zmluve absentujú náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. a), s),g),k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Zo žiadosti ani z oznámenia nevyplýva, či bola vlastne uzavretá zmluva o úvere alebo zmluva o revolvingovom úvere. Nie je zrejмый druh poskytnutého úveru. V časti 5 sa uvádza, že dlžník žiada o poskytnutie úveru, potom sa uvádza, poskytnutá čiastka úveru (úverový limit), neskôr sa zase uvádza revolving. Podobne je tomu aj v časti 6. Navyiac táto časť sa nevyplnía v čase podpísania zmluvy spotrebiteľom. Údaje v tejto časti sa dopĺňajú až potom, čo veriteľ posúdi predložené listiny. Zo znenia zmluvných dojednaní vyplýva, že obsahujú dojednania o tom, že veriteľ je povinný oznámiť výšku schváleného úveru a o vopred udelenom súhlase dlžníka vykonať jednostranné zníženie zo strany veriteľa, pričom je dôležité uviesť, že veriteľ - navrhovateľ spolu s oznámením o schválenej výške úveru má vrátiť odporkyňu ako dlžníčke jedno vyhotovenie zmluvy. Výšky sú však nižšie, než ich žiadala odporkyňa. V čase podpisu zmluvy odporkyňa ako spotrebiteľ nemala reálnu možnosť presne zistiť výšku úveru, ktorý jej mal byť v budúcnosti poskytnutý. Nemala možnosť pred podpisom zmluvy sa ani oboznámiť s obsahom splátkového kalendára datovaného 13 dní po tom, čo podpísala zmluvu. V zmluve nie je uvedená končená splatnosť, pričom toto zákonné ustanovenie vyžaduje okrem doby trvania zmluvy aj končenu splatnosť. Neobstojí tvrdenie navrhovateľa, že tento údaj zmluva obsahuje v zmluve a splátkovom kalendári aj v oznámení. Absentuje aj náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. g), lebo zmluva v čase podpisu odporkyne neobsahovala údaje o celkovej výške úveru. Tento údaj bol k dispozícii až 13 dní potom, čo zmluvu podpísala odporkyňa. Neobstojí argumentácia navrhovateľa, že mal právo znížiť úver. Ide o dojednanie jednostranné, absolútne neplatné, lebo odporuje zákonnej úprave, ktorá jednoznačne vyžaduje ako jedno z podstatných náležitostí aj výšku úveru. absentuje aj ďalšia náležitosť a to výška splátok istiny, výška splátok úroku, výška splátok poplatkov. Keďže z dôvodu absencie týchto náležitostí sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov má navrhovateľ právo na zaplatenie iba toho, čo reálne odporkyni poskytol. Zo sumy úveru 1.320,- eur navrhovateľ odpočítal a v konečnom dôsledku nevyplatil odporkyni sumu 189,88 eur. Túto sumu tak odporkyňa navrhovateľovi nedlhuje, lebo si ju navrhovateľ ponechal. Okrem toho odporkyňa navrhovateľovi zaplatila ešte v splátkach sumu 816,52 eur. Takže odporkyňa dlhuje navrhovateľovi na úvere už iba sumu 313,60 eur, lebo mu vlastne zaplatila zadržanú sumu poplatku 189,88 eur a splátky 816,52 eur. Všetky tieto plnenia je nutné započítať jedine a výlučne na úhradu dlhu na istine úveru, lebo na nič viac navrhovateľ pre absenciu 4 náležitostí nemal nárok. S plnením sa odporkyňa dostala do omeškania za dobu trvania omeškania tej ktorej splátky alebo jej zostatku. Od 21.11.2011 bola v omeškaní už len so sumou 140,04 eur, lebo so splátkami splatnými skôr sa s plnením dostala do omeškania už skôr, ako bolo priznané navrhovateľovi a to omeškanie ešte trvá. Stále totiž mešká so sumou 313,60 eur. Súd preto priznal navrhovateľovi úrok z omeškania v zákonom určenej výške tak, ako je to uvedené vo výroku rozsudku, vo zvyšku súd návrh ako nedôvodný zamietol, keďže úrok je bezúročný a bez poplatkov, nemá navrhovateľ právo na úroky z úveru ani na žiadne poplatky a odporkyňa zase nemá povinnosť tieto uhradiť. Nemá nárok ani na zmluvnú pokutu, lebo v časti dojednanie o zmluvnej pokute je zmluva absolútne neplatná. Zmluvná pokuta je obsiahnutá v zmluvných všeobecných dojednaniach, čo nie je možné akceptovať z hľadiska jej vážnosti a dôležitosti. Obchodné podmienky sú typovými, ich formu, podobu určuje výlučne navrhovateľ, odporkyňa jej obsah nemôže meniť, ide o praktické ukrytie dojednaní o zmluvnej pokute medzi ostatné zmluvné podmienky, o ich zanesenie do úverových podmienok spôsobom reálne vylučujúcim dostatočne podrobné oboznámenie spotrebiteľa sa s nimi. Dojednanie o zmluvnej pokute i v zmluvných podmienkach je tiež neplatné, preto aj v tejto časti návrh zamietol. O náhrade trov rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., keď navrhovateľ mal

úspech pomerný. Z porovnania úspechu a neúspechu tak vyplýva, že navrhovateľ má neúspech v miere oveľa vyšší ako ho mala odporkyňa, jeho neúspech bol podstatne vyšší ako jeho úspech. Odporkyni v konaní žiadne trovy nevznikli, z ktorých dôvodov o náhrade trov konania bolo rozhodnuté tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu právo.

Proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa v jeho zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania podal odvolanie navrhovateľ. Uviedol, že závery súdu o tom, že úver mal byť bezúročným a bez poplatkov sú nesprávne v rozpore s obsahom zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania a v rozpore so zákonom. Zmluva všetky zákonom predpísané náležitosti obsahuje a pre posúdenie tejto otázky je rozhodujúci obsah uzavretej zmluvy. Zákon nevyžaduje, aby jednotlivé informácie boli označené tým istým popisom, ako ich uvádza zákon. Vyžaduje len uvedenie údajov zodpovedajúcich požiadavkám zákona. Cieľom právnej úpravy je, aby zmluva obsahovala určité informácie. Predmetom zmluvy je poskytnutie úveru s možnosťou jeho navýšenia, prostredníctvom revolvingu. Je nesporný fakt, že odporkyňa svojou žiadosťou požiadala o poskytnutie úveru v určitej výške a za stanovených podmienok a súčasne uviedla aj prípadnú výšku revolvingu. Z bodu 5 a následne z bodu 6 vyplýva, že aká je výška úveru a aká je výška revolvingu. Zmluva teda jednoznačne definuje, čo je jej predmetom a o aký úver ide. Takisto nie je správny záver ohľadne uvedenia dátumu konečnej splatnosti úveru. Zmluva obsahuje stanovenie dátumu splatnosti poslednej splátky, teda určuje deň, kedy má byť úver splatený poslednou splátkou. Vyžadovať, aby popri uvedených údajoch bola aj ešte osobitne tá istá skutočnosť označená ako konečná splatnosť úveru je formalistické a míňa sa zákonnej požiadavke. Takisto nie je správny záver, že zmluva neobsahuje výšku úveru a jeho meny. Zmluva presne určuje, aká je výška úveru pri jeho poskytnutí. Údaje, ako určenie počtu splátok, dátum ich splatnosti, ako aj ich výška sú presne uvedené v prehľadnej forme splátkovom kalendári v zmluve. Suma 189,88 eur nie je poplatkom, úrokom alebo nákladom, ktorý by spotrebiteľ musel platiť, aby získal spotrebiteľský úver. Nejde ani o platbu podľa zmluvy o úvere. Ide o odplatu v zmysle samostatne uzavretej dohody o poskytnutí služby, ktorej uzavretie nemá žiadny vplyv na uzavretie samotnej zmluvy o revolvingovom úvere. Dohoda o poskytnutí služby je doplnkovou službou, ale jej vznik nie je podmienkou na získanie úveru. Odplata podľa dohody o poskytnutí služby nie je súčasťou celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom. Zaplatenie odplaty je nezávislým od toho, či je úver bezúročný alebo bez poplatkov. V prípade zmluvnej pokuty zmluvné podmienky sa nachádzajú na jednej a tej istej listine ako zmluva samotná. V zmysle platných predpisov je písomná forma právneho úkonu zachovaná, ak je podpísaný. V prípade viacerých strán zákon nevyžaduje podpis všetkých strán zmluvy a postačuje podpis len jednej z nich. Toto bolo v danom prípade dodržané. V konaní nebolo preukázané, že by odporkyňa o obsahu zmluvných podmienok nevedela, či ich považovala za menej dôležité. Navrhol preto zmeniť rozsudok súdu prvého stupňa a návrhu v celom rozsahu vyhovieť a priznať mu náhradu trov konania.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací po zistení, že bolo podané včas oprávnenou osobou - účastníkom konania odvolanie proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný, preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p., postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p., zverejnením termínu vyhlásenia rozhodnutia na úradnej tabuli súdu podľa § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok je v napadnutých častiach vecne správny.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 8C/283/2013 je určenie povinnosti odporkyni zaplatiť navrhovateľovi sumu 2.153,72 eur s príslušenstvom titulom nedoplatku na úvere.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým potom, ako určil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 313,60 eur spolu so zákonným úrokom z omeškania ročne z jednotlivých súm do zaplatenia, vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní potrebnom na vyhlásenie rozsudku dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

Pretože odvolací súd preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie odvolateľom tvrdených skutočností, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel súd prvého stupňa k správnym skutkovým zisteniam a pretože zdieľa jeho právny záver s poukazom na ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ako odvolací súd odkazuje na odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvostupňového súdu odchýliť a preto nemôže dať za pravdu odvolateľovi, ktorý v odvolaní navyše neuviedol žiadne nové relevantné skutočnosti, s ktorými by sa súd prvého stupňa nebol vysporiadal a ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku. Súd prvého stupňa správne posúdil všetky sporné atribúty, ktoré riadne odôvodnil, pričom odvolací súd považuje argumentáciu súdu prvého stupňa k jednotlivým sporným otázkam za správnu a dostatočnú a preto sa s rozsudkom súdu prvého stupňa stotožnil.

Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, keď rozsudok súdu prvého stupňa bol správny aj v súvisiacom výroku o náhrade trov konania.

O práve na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods.1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods.1 O.s.p., keď v odvolacom konaní úspešnej odporkyňi ich náhradu nepriznal, nakoľko si ju neuplatnila a ani zo spisu jej žiadne trovy nevyplývajú.

Uvedený rozsudok bol prijatý v senáte pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.